

Česko-americký přehled.

Nové Směry, ilustrovaný měsíčník, věnovaný kulturním potřebám českého lidu v Americe, vyjde v nové úpravě. První číslo H. ročníku vyjde v březnu redakce Jos. Ad. Trojana v Clevelandu, O.

Výborný český houslista p. J. Hruša podnikne v nejbližší době koncertní cestu, na které navštíví i Austin, Minn., Wilber, Neb., a jiné české osady, kde jej kranjci rádi uvítají.

Kvapilovo drama "Oblaka" vyšlo v minulých dnech v anglickém překladu pod názvem "The Clouds" v měsíčníku "Post Lore" v Bostonu.

Čeští řečníci v Chicagu zřekli se účasti oslavy Washingtonovy pro přítomnost maďarského hraběte Apponyiho, úhlavního to nepřítel Slováků.

Český kněz Xaver Till v La Crosse, Wis., byl jmenován členem soudního sboru v záležitostech církevních. Stejným významným byl poctěn i Matěj F. Ševčík, duchovní správce slov.-angl. osady v Bonne Terre, Mo.

New-yorský Věk Rozumu v čísle 2. praví: "Spisovatelé, básníci, umělci, mají na své dlo zrovna takové právo, jako má dělník na svoji práci, a proto nikdo bez jejich dovození nemá práva práci jejich ducha otiskovati."

Zasluhou Karla Vopičky hrabě Apponyi při Washingtonově oslavě mluvit nebude. A tak se chicagští Slované oslavy účastní.

Denník "Svět" - přeměněná "Dennice Novověku" - pochl v Clevelandu, O., vychází dnešního dne. Zdar a výsledek nejhoněnější ze srdce přeje "Pokrok Západu."

Dnes týden v Metropolitní operě v New Yorku opět sehrána Smetanova "Prodaná nevěsta."

Thomasův orchestr v Chicagu při posledních dvou koncertech měl na programu Smetanova ouverturu k "Prodané nevěstě," Dvořákovu symfonii "Z nového světa" a symfonii "Carneval."

Blodková opera "V studni" a drama A. J. Havránka "Ze světa do tmy" provedeny byly v neděli týden v New Yorku Dram. Odbohem "Osvěta", D. A. S.

Výborný virtuos na basu V. Jiskra, člen Thomasova orchestru v Chicagu, uspořádá v síni Plzeňského Sokola dne 22. března velký samostatný koncert.

V Omaze založen byl klub "Starých Českých Osadníků."

Nehody, neštěstí a černá kronika česko-americká.

V Clevelandu pokusil se v minulých dnech ve vězení kranjci Josef Mareš z č. 3689 Trumbull

ave., o sebevraždě oběšením. Byl však zpozorován a úmysl jeho v čas byl překažen.

Epidemie sebevražd v Chicagu stále a stále stoupá. V minulých dnech 30letý Josef Štěpěk se ve své ložnici zastřelil a 51letý Václav Ceitham oběhl se v basementu svého bytu.

Krajanka Alžběta Albrechtová, 25letá, z č. 2854 již. 43. Ct. v Chicagu pokusila se minulý týden o sebevraždou otrávením.

Krajanka Emma Bambasová z č. 2629 již. Harding ave. v Chicagu dopustila se v minulých dnech sebevraždy.

V Clevelandu vnikli odvádní lupiči do hostince krajana Karla Kušky z č. 3219 vých. 65. ul., odkud zmizeli s lupem \$2,400. Policie marně dosud pátrá po smělých desperátech.

K útěku, který v Clevelandu podnikl kranjci Jan Kazda na svého švákra, policistu Hendricha, oznamuje se následující: John Kazda, bývalý policista, pokusil se ve čtvrtek zastřeliti svého švákra F. Hendricha v jeho bytu č. 6042 Hillman ave. Zločin tento spáchal jsa na svobodě následkem suspendovaného rozsudku. Paní Kazdová pohnala jej před pol. soudce Levinca 14. ledna pro útok a sbítil. Soudce uznal jej vinným a dal mu \$100 pokuty a poslal jej na 3 měsíce do robotárny. Trest byl mu však suspendován na dobu jednoho roku. Kdo měl na to vliv, není známo, ale p. Kazdová jest ne, neboť od toho dne, kdy jej již muž dostal se na svobodu, žila v neustálém strachu o svůj život. Kazda jí mnohokrát prý vyhrožoval a svému švákru rovněž. Následkem těchto vřharůžek paní Kazdová dostavila se několikrát na policii, a stěžovala si pol. žaloběm. Ti však spokojili se s tím, že si Kazdu předvolali, domluvili mu, ale nebylo to nic platno, neboť Kazda jí vyhrožovali nepřestl. Když poslední Kazda byl před žalobce předvolán, bylo mu nařizeno, aby nechtěl do Hendrichova bytu, jinak že poruší svůj slib, následkem čehož by původní výměr jeho trestu nabyl platnosti. Kazda předveden před policejního soudce, ale přelíčen s ním bylo odloženo na 17. února. Poněvadž nikdo za něj nedal záruku, Kazda odveden byl do okřivení. Záruka stanovená byla na tisíc dolarů. Kazda prohlásil, když šel k Hendrichům, že pomýšlel na sebevraždou a nikoliv na vraždu.

L. N. TOLSTOJ:

LIST:

Pokračování.

Rusové, Rakušané, Prusové nepoují nad Poláky proto, že bylo prvé, druhé, třetí a čtvrté rozdělení Polska, ale proto, že Poláci neznají zákona lásky, který zavírá v sobě neprotivění se. chtí

splnit aneb hotoví jsou splnit nad svými bratry totéž násilí, na které si stěžují a kterým trpí, a klamají se berou účast v parlamentech, které totéž násilí ospravedlňují. Ale vše je velmi jednoduchá. Od pradávných dob jedni lidé utiskovali druhé; jedni národové - druhé. Tyrani, ujařmivše lidi a kořistíce z touhy po užívání násilí jednoho proti druhému pro své vlastní dobro vytvářeli a takový stav, nebo lépe vynikal i sám sebou takový stav, v němž utiskování, zachovávalice svůj osobní prospěch, podporovali a uctyzovali vládu tyranův. Tak se dělo a děje v Polsku, tak se děje a obzvláštěm kumštem v Indii, kde desítky lidí prostředního ducha, drobných kramářů ujařmilo dvousetmilionový, vysoce rozvíjí a vzdělaný národ a drží ho neustále v porobě. Tak děje se i při ujařmování vrstev dělnických nedělníků. Děje se ta poroba jen proto, že každý jednotlivý člověk z utiskovaných, nevyznáváje zákona lásky, který by nepřipustil ho k útastenství v násilí, praví sobě: "Proč bych já jediný zbavoval se prospěchu, nořil se do bída, zřikal se útasti v násilí." "Neudělám-li to já, udělá to někdo jiný," praví si a bere v násilí účast. Totéž dělají druzí i třetí a skončí to tím, že milliardy peněz jsou v rukách tyranů a v jejich rukách též vojska složené z utiskovaných. A při takovém stavu společenském, kdy na jedné straně jsou v rukách tyranů milliardy peněz, milliony vycvičených vojsk a snaha, přiměti lidi k poslušnosti k moej a na druhé straně všeelijak sebrané groše, tvořící 00000 těch peněz, jež jsou v rukou protivníků, a nějaká sta, fekněme i tisíce nevyvíčených, všeelijak vyzbrojených lidí, v takovém stavu společenském utiskování, neménice zápasí násilí, které bylo příčinou jejich útisku, tmež násilím, aneb co stokrát smnější, mluvením řečníků v parlamentech, jež jsou v úplné závislosti na vládách, chtí válčit s tyranu, a jako něco po divinského, hloupého, nepotřebného zamítají jediný prostředek, který nejistější je osvobození, jako otevřená vrata uvolňují vězně. A prostředek ten je tak jednoduchý.

Žádáte od nás, bychom bezprostředně brali účast na vašich skutcích zla a násilí," musí říci lidé, kteří uznávají ten prostředek a chtí ho užit. "Žádáte od nás, bychom částí své práce podporovali vaše skutky násilí nad jinými lidmi a nad sebou. Je nám velmi líto, že žádost vaši splnit nemůžeme, ne proto, že bychom nechtěli, ale vyznávájice zákon lásky, který nedovoluje žádného násilí, nemůžeme tak udělat. Můžete násilím vzít nám majetek, můžete vzít i život náš, ale dobrovolně brát účast ve vaší správě, protivící se naší víře, našemu rozumu, ba

našemu prospěchu, ne že nechtěme, ale prostě nemůžeme. O tom, abychom sami rozhodli být zhoubei všech těch lidí, které vy chcete, abychom zabíjeli, nemůže být vůbec ani řeči."

Jest třeba, aby lidé přijali toto stanovisko, a křesťané i našich časů nemohou nepřijmouti tohoto stanoviska, vlastního cítu i rozumu - a jako domek z karet, rozpadne se všecko, co tak velkým a mocným se zdálo; království násilím sebou takový stav, v němž utiskování, zachovávalice svůj osobní prospěch, podporovali a uctyzovali vládu tyranův. Tak se dělo a děje v Polsku, tak se děje a obzvláštěm kumštem v Indii, kde desítky lidí prostředního ducha, drobných kramářů ujařmilo dvousetmilionový, vysoce rozvíjí a vzdělaný národ a drží ho neustále v porobě. Tak děje se i při ujařmování vrstev dělnických nedělníků. Děje se ta poroba jen proto, že každý jednotlivý člověk z utiskovaných, nevyznáváje zákona lásky, který by nepřipustil ho k útastenství v násilí, praví sobě: "Proč bych já jediný zbavoval se prospěchu, nořil se do bída, zřikal se útasti v násilí." "Neudělám-li to já, udělá to někdo jiný," praví si a bere v násilí účast. Totéž dělají druzí i třetí a skončí to tím, že milliardy peněz jsou v rukách tyranů a v jejich rukách též vojska složené z utiskovaných. A při takovém stavu společenském, kdy na jedné straně jsou v rukách tyranů milliardy peněz, milliony vycvičených vojsk a snaha, přiměti lidi k poslušnosti k moej a na druhé straně všeelijak sebrané groše, tvořící 00000 těch peněz, jež jsou v rukou protivníků, a nějaká sta, fekněme i tisíce nevyvíčených, všeelijak vyzbrojených lidí, v takovém stavu společenském utiskování, neménice zápasí násilí, které bylo příčinou jejich útisku, tmež násilím, aneb co stokrát smnější, mluvením řečníků v parlamentech, jež jsou v úplné závislosti na vládách, chtí válčit s tyranu, a jako něco po divinského, hloupého, nepotřebného zamítají jediný prostředek, který nejistější je osvobození, jako otevřená vrata uvolňují vězně. A prostředek ten je tak jednoduchý.

Žádáte od nás, bychom bezprostředně brali účast na vašich skutcích zla a násilí," musí říci lidé, kteří uznávají ten prostředek a chtí ho užit. "Žádáte od nás, bychom částí své práce podporovali vaše skutky násilí nad jinými lidmi a nad sebou. Je nám velmi líto, že žádost vaši splnit nemůžeme, ne proto, že bychom nechtěli, ale vyznávájice zákon lásky, který nedovoluje žádného násilí, nemůžeme tak udělat. Můžete násilím vzít nám majetek, můžete vzít i život náš, ale dobrovolně brát účast ve vaší správě, protivící se naší víře, našemu rozumu, ba

Mayer's MARTHA WASHINGTON pohodlné střevíce. Citlivé a bolestivé nohy získají velkou úlevu v Martha Washington pohodlných střevících. Padnou jako rukavice a jsou tak pohodlné jako punčochy. Žádné knoflíčky ani šňůrky. Jsou v celku a pohodlné. Martha Washington pohodlné střevíce. Citlivé a bolestivé nohy získají velkou úlevu v Martha Washington pohodlných střevících. Padnou jako rukavice a jsou tak pohodlné jako punčochy. Žádné knoflíčky ani šňůrky. Jsou v celku a pohodlné. F. MAYER BOOT & SHOE CO., Milwaukee, Wis.

Nejstarší a nejlepší místo pro občázku jest ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC. v čísle 1806 Farnam ulice. Právě importovaná piva na šepu. PLEZENSKÉ z Měčanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch v světově známé Faust ziskalo rozsluhou reputaci. Kávárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 401f

FRANK YUN vlastní čistě a hojně zásobený řeznický a uzenářský obchod v čís. 2206 již. 16. ul. Omaha. Bobutí výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Všeckeré výrobky uzenářské též se té nejlepší povísti. Objednávky možno užíti telefonem, Douglas 3422.

Důležité a zajímavé pro Čechy!! Přijali jsme jednateleství pro největší literární novinku letošního knižního trhu amerického a sice znamenitou knihu, pojednávající o staré vlasti naší, dílo znamenitého učence, prof. Will. S. Monroe "BOHEMIA AND THE CECHE" Je to práce opravdu vzácná, která zvláště se hodí jako neocenitelný dar pro naši dorostlou mládež, která se Monrosovou knihou seznámí nejen s historií, ale i přítomným stavem a poměry Čechů ve staré vlasti. Úprava je umělecká a kniha je bohatě ilustrována. Cena pěkně vázaného výtisku \$3.00. Přihlášky adresujte na náš závod. 17-4gr

pino revmatismu a s ním spojených útrap jako neuralgií, bolesti hlavy a v krku, otoky a stuhlé klouby. Ubohý trpěl ochotně ko ná vše, co mu kdo radí; někdy mu to přineslo úlevu, někdy škodu. - Česli poslechnouti dobré, upřímné rady, nechť společne se ve všech podobných případech na Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Bu-de-li ho užívati podle předpisu a mimo to zachovávat obyčejná zdravotní pravidla, týkající se jídla, pití a obydlí, jistě nalezne velmi brzy úlevu a nebude se pak stra-

Pocitvá rada dobrému kamarádu.

H.-Ve chvíli, kdy jsem to nejméně očekával a kdy již dávno před tím jal jsem se jej podezřívati, že snad už zcela na mne zapomněl, pojednou se přihlásil. Dlouhým a strašně drobně psaným dopisem, ve kterém žádá mne za přátelskou... pocitvou radu. Pozorně přečetl jsem psaní od začátku až dokonce ještě jednou a poznova jsem se přesvědčil, že dobrý kamarád, se kterým prodělal jsem chvíle nejkrušnějších literárních zážitků, necití se pro svou povahu, své přesvědčení a pro práci svoji v Čechách spokojeným. Zamýšlí proto jeti do Ameriky a žádá mne, bych mu jako člověk, který měl za dobu osmi roků dosti příležitosti českou Ameriku prohlédnouti a poměry v ní poznati, poradil, má-li se na cestu vydati anebo zůstat tam, kde je. Položil dopis jeho před sebe na stůl, znovu jsem proloval jeho jednotlivými řádky a pak jsem se na dlouho zamyslíl. Vybalil jsem ze svých předstáv Karla tak, jak jsem si jej v paměti uchoval z doby našeho rozloučení. Vzpomínal jsem na něho jako na snívého mladého muže, který při svých ideálech jevil mnohdy až podivuhodnou energii, pro kterou jsme jej všichni obdivovali. Kde jiná

ho počáteční literární neúspěchy byly by již dávno schladily, tam Karel začal s chutí a nadšením poznova. Pracoval s vytrvalostí a láskou, s jakými jsem se potom už nesešel. V době, kdy jsem sám do Ameriky odjížděl, působil Karel jako podučitel na venkovské škole v K. Už jako kandidát jako malé dítě těžil se na chvíli, kdy bude seděti za katedrou a kdy bude moei k dětem, svým svěřenecím, promlouvat ne jako člověk cizích, pedantských názorů, by jim tyto vtluokal do hlav suchoparem a mocí svého postavení, ale jako přítel, sám skoro dítě ještě, stejného srdce do srdcí upřímnou láskou a vřelou náklonností. A zatím? Nedočekal se toho. Z dopisu jsem vyzkoušel, že hned druhým rokem by přeložen do Č., kde sice desátý už definitivního postavení jako učitel, ale kde do dnešního dne čeká na uskutečnění dávno očekávané touhy, dosažení totiž onoho čistě přátelského poměru a vztahu mezi učitelem a dětmi. Staví se jim prý na odpor nejen fidiel, ale i místní a okresní školní rada, se kterými přichází prý proto do velmi špatných konfliktů. Stav jeho stal se mu tím konečně nesnesitelným. Úlevu našel prý jedině v literární práci, která však, poněvadž on nepřipustil ku žádné klíce a nemá žádného strýce, nedochází nejen porozumění, ale ani určení, a pak ve své kolegyni, valdžané a velmi duchaplně podučitelce Haně, která duši jeho a jeho názorům

stojí as nejbliže. Slíbil si, že se vezmou a, poněvadž ani ona není s poměry tamními spokojena, rozhodli se, schválím-li jim krok jejich, jeti do české Ameriky. Oba jsou prý přesvědčeni, třeba jsou poměry zde neznalí, že v české Americe, o které toho v poslední době tolik slyšel z úst posl. Klofače, starosty České Obce Sokolské dr. Jos. Scheinera a přibřanského prof. Oswalda, nejlépe budou moei v zájmu dobrých a zdravých snah, směřujících nejen k užitečné práci mezi krajany, ale i mezi příslušníky národnosti sice jiných, ale nám blízkých, nejlepší a nejpocitvější síly svoje uplatnití. Z každého mnou znovu a znovu eteňého řádku dobrá vůle a pocitvost s důvěrou přímo dýbala. Z důvodu toho jsem nemoškal a umínil jsem si ihned mu odpovéděti a sice touze pocitvostí a upřímností, jakou jsem byl dotazován. Napsal jsem: "Milý Karle! Právě proto, že Tě přilíš dobře znám a že doufám, že za těch několik roků svou povahou, smýšlením a přesvědčením jsi se nezměnil, nemohu rozhodnuti Tvoje vřívati než s největší radostí a upřímně citěným povděkem. Lituji pouze, že's v ohledu tom nechtěl u mně radu již dávno. Byl bys tu již byl a byl bys se dávno již etěl daleko kličnější a spokojenější. Na druhé straně však je lépe, že se hlásíš teprve nyní, poněvadž sem nepřijedeš sám. Přijedeš s Hanou, která, jak stu

pravíš, je v Čechách nespokojenou taky. Nedívím se Vám oběma ani dost málo. Sám znám až příliš dobře tamní úzkostlivé skrupule a ohledy, tamní nevzdělaný a nespolečenský lid, brozné poměry literární, ve kterých každý, kdo v ruce jen péro udrží a dovede jim napsati několik nesouvislých a pravopisem do nebes volajících vět, je již spisovatelem, ty hanebné poměry kultury a sociální a vše ostatní, co pro lidi Vašeho druhu nemůže býti ničím jiným než bolestně cítěnou přítěží, kterou, nevymaníte-li se v čas, vleklí byste svým celým životem těžší koulí, než jakou z sebou vlehou galiejnici. Vám třeba především duš. Vám třeba lidi se srdcem a mozkiem, kteří by s Vámi nejen etili, ale kteří by Vámi rozuměli, by Váš tak ve snahách Vašich sílili a podporovali. A duše a lidi marně hledáte v Čechách. Přijďte však do české Ameriky a hned v několika málo dnech seznáte ten chromý rozsl poměr, kterým sami budete si připadati jako znovuzrození. Tam, komunikol se toho zachtělo, do Váš kouti a házel snahám Vašim jen blačky pod nohy. Zde však? Každý s láskou, vděčností a při tom - a to na hlavní váhu kladu - pochopením vyjde vstříc vaší práci a snaze Vaší, pro kterou samou dojdele neskonalé úcty a vážnosti. Ve staré vlasti nemožno ští člověku otevřené a přímo jakýmkoliv přesvědčením. Každý pohled dovolí si tam na Váš pro ně

napliti a Vás nejpotupnější zlehčiti, snížiti a sepsiniti. Ideální však poměry zdejší osobami pod největší oehrany osobami Vašimi i Vaše přesvědčení, pro které všude zde najdete jenom svrchovanou úctu a vážnost. Otázkou zaměstnání mnoho si, Karle, hlavu nelam. Tu již přenech nám, neb na nás bude, bychom se o Tě setrně postarali. Místo zde najdeš a lepší, než jaké máš nyní. Uvidíš sám, až přijedeš, že kranjci Ti zapřidili všechno již předem. Dej nám jen v čas vědět, kdy přijedeš, a o ostatní se nestarej. V pádu však, že by místo hned nebylo, budeš to dělo, než se něco najde, i s ženou hostem v našich nejlepších rodinách. Kranjce zdejší jsou uznali a vděční a velmi do bře si pamatují, co jsto pro Česko-Amerikány při všech jejich výpravách udělal v Praze a ve všech osadách staré vlasti. Proto tedy žádný strach. Jsi-li nyní nečilem, budeš jím zde taky. Nikdo z nás Tě tu přece jako učitele nepošle do jatek anebo na drážku a nebo na dříví. Zde pak se jako český učitel při stejné dobrém platu alespoň uplatníš a najdeš tu, po čem jsi při myšlence na mládě vždycky toužil. Naše školní mládež není tak nevededou, neuctivou a nezpůsobnou, jakou je ta Vaše. A víš, proč? U nás se k slušnosti, uctivosti, způsobilosti a udelivosti vede již doma v rodinách, takže práce učitelova může tu potom být už věru jen ideální. Zde pak se budeš mu-

ci uplatnit i literárně, neboť literárních revuí, časopisů a nakladatelů, kteří na dobrou duševní práci přímo čekají a ji královsky honorují, je tu více než dosti. A jámena zde dosáhneš i bez protekce. Tou Ti v kulturně vyspělých poměrech zdejších může a musí býti jedině Tvoje vlastní práce. Tak tedy i v tomto ohledu není se třeba čeho obávat. Znáš Tě i jako výběrného spolkové pracovníka. I na tomto poli najdeš pro se skvělé uplatnění. Mnoho spolků tu sice nemáme, neb si na ně nepotrpíme, ale ty, které tu jsou, jsou výhradně jenom vzdělávací a to buď povšechné neb odborné. Konečně podotýkáš, že, jakkoliv z Čech půjdeš rád, budeš se přece jen nerad a těžce loučiti s těmi charakteristickými lomeníci střech, starobylými židry a hlavní starostou, krásnou Prahou, která svými zernalými štíty a jakoby tragantovými arkýři bude Ti stále a stále připomínati doby nejkrušnější, nejslavnější, nejsmutnější a červňaku znovu k životu probuzenou minulosti dráhého českého národa. Chápu a věřím. Ale nespomínej, že to těžké loučení bude s minulostí a že Ty stále s ženou svoji musíš jedině po- štati s přítomností. Chtě-li pak s ní počítati, pak se dlouho nerozpakuje a přijede do země lepších a zdravějších poměrů, ve kterých najdele duše a lidi, kteří budou pro Váš mít nejen úctu, vážnost a lásku, ale i - a na to hlavní váhu kladu - pochopení.